

[Kyed.]

da Forhandlingerne stod paa, bekræfter fuldt ud, at vi var det eneste Parti, der krævede saa bestemte Forudsætninger for at gaa med til Kornordningen; de andre ønskede den, men stillede det ikke som bestemt Krav for at gaa med til det andet, der skulde gennemføres. Det vil De faa bekræftet ved at læse „Jydske Tidende“, „Berlingske Tidende“ og „Dagens Nyheder“ fra de sidste Dage af August og 1. og 2. September; tydeligst kan De læse det i „Jydske Tidende“.

Nu er det i og for sig mærkværdigt, at man er saa ivrig fra den Side efter at konstatere, hvem der har sagt det først, det var ligesom, der var saadan et Væddeløb. Men det er jo slet ikke det, det kommer an paa, hvem der har sagt det først, det, det kommer an paa, er, om man siger det rigtige og paa den rigtige Tid og gennemfører det rigtigt, det er det, der er Hovedsagen, og det er det, vi i Virkeligheden her skal drøfte. Der er jo ingen i denne Sal, der vil underkende hverken det ærede Medlem Hr. Ulrichs eller det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersens store Betydning i dansk Politik, det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind.

Jeg vil gerne sig til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at naar Tiderne, da vi havde Maksimalpriserne, var gode, var det, som der blev sagt ved en Afbrydelse, ikke Maksimalprisernes Skyld, men fordi der den Gang var det rette Forhold mellem de Priser, som Landbruget fik for sine Produkter paa den ene Side, og det, Landbruget skulde betale andre Erhverv og for andres Tjeneste, paa den anden Side. Men det Forhold er blevet ganske skævt gennem Tiderne, fordi næsten alle vore Udgifter ikke er fulgt med ned i samme Forhold, som Verdensprisniveauet er faldet. De er som Følge af — hvad skal man sige — en Mur, der er rejst om det indenlandske Prisniveau, blevet holdt oppe. Vi fra vor Side forsøgte jo Gang paa Gang — det var en utaknemmelig Opgave, det var heller ikke nogen populær Opgave — at gøre de Tanker gældende, at der skal være et rimeligt Forhold mellem de forskellige Erhvervs Betingelser overfor hinanden med Hensyn til, hvad man skal betale hinanden for Tjenester. Med andre Ord, det indenlandske Prisniveau skulde sænkes i Forhold til det udenlandske. Men det har man fra alle Sider paa alle Maader forhindret. Nu vel, saa er Vilkaarene givet; da vi er et Mindretal, maa vi gaa over paa det andet og sige: Men saa maa vi i det mindste kræve nogenlunde rimelige Vilkaar paa Hjemmemarkedet i Forhold til andre Erhverv herhjemme, naar det er

dem, der bestemmer, hvorledes det hjemlige Prisniveau skal være.

Dette med, at der ikke er knyttet Betaling til de Forslag, der her er fremsat, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen i. Det ærede Medlem siger, at de Betalinger, der er krævet, er rimelige. Ja, men vi har jo altid taget rimeligt Hensyn til den anden Side. Men jeg synes, at naar man har haft Forslaget liggende i en Kommission, en Kommission, der har været saa politisk præget, som Tilfældet har været, en Kommission, hvis Medlemmer Trin for Trin har holdt deres Partier underrettet om Afgørelserne, og der oven i Købet for de afgørende Punktets Vedkommende er holdt Partimøder i de fire store Partier — naar Kommissionen har været saa politisk præget, og der har været et saadant Sammenspil mellem Partierne, saa maatte man forvente, naar der ikke var rejst Krav i Kommissionen derom, at Forslagene blev gennemført her uden at blive knyttet til Forslag, som er disse Landbolove ganske uvedkommende. Men det er altsaa ikke Tilfældet.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne sige, at da Flæskepriserne stod i 117, kom jeg med mine Beregninger og sagde: I Forhold dertil vil en Kornpris af 13 Kr. være den rigtige, og jeg gjorde opmærksom paa, at vi fra vor Side i Forhandlingerne vilde være med til at finde en Ordning, der tog ethvert rimeligt Hensyn til Brødkornsprisen herhjemme. Og dette med, at Ministeren ikke kan føre Kontrol med, at Brødkorpriserne ikke stiger — det er jo ikke saadan halve Øre, der er Tale om —, forstaar jeg nu ikke. I Kommissionen har Regeringspartierne været repræsenteret, Administrationen har været repræsenteret, og vi har drøftet det Gang paa Gang, og saa først nu, da det hele skal gives Lovsform, opdager man baade fra Administrationens og Regeringspartierne Side, at det ikke kan lade sig gøre. Jeg tror nu, det kan lade sig gøre. Bare Villigheden er der, skal Ministeren se, kan det nok gaa.

Og saa siger den højtærede Minister: Det er ikke retfærdigt, at andre Befolkingsklasser ikke skal have Lov til at købe Brødkorn til den Dumpingpris, som de kan faa det til udefra. Men er det da mere retfærdigt, at vi andre, som ikke er Skomagere, ikke skal have Lov til at købe billigt Skotøj udefra? Er det da mere retfærdigt, at vi andre, som ikke er Glaspustere, skal betale den mægtig høje Pris, som Glasflasker koster, o. s. v., o. s. v.? Hvis f. Eks. Kornproduktionen herhjemme bliver saa stor,